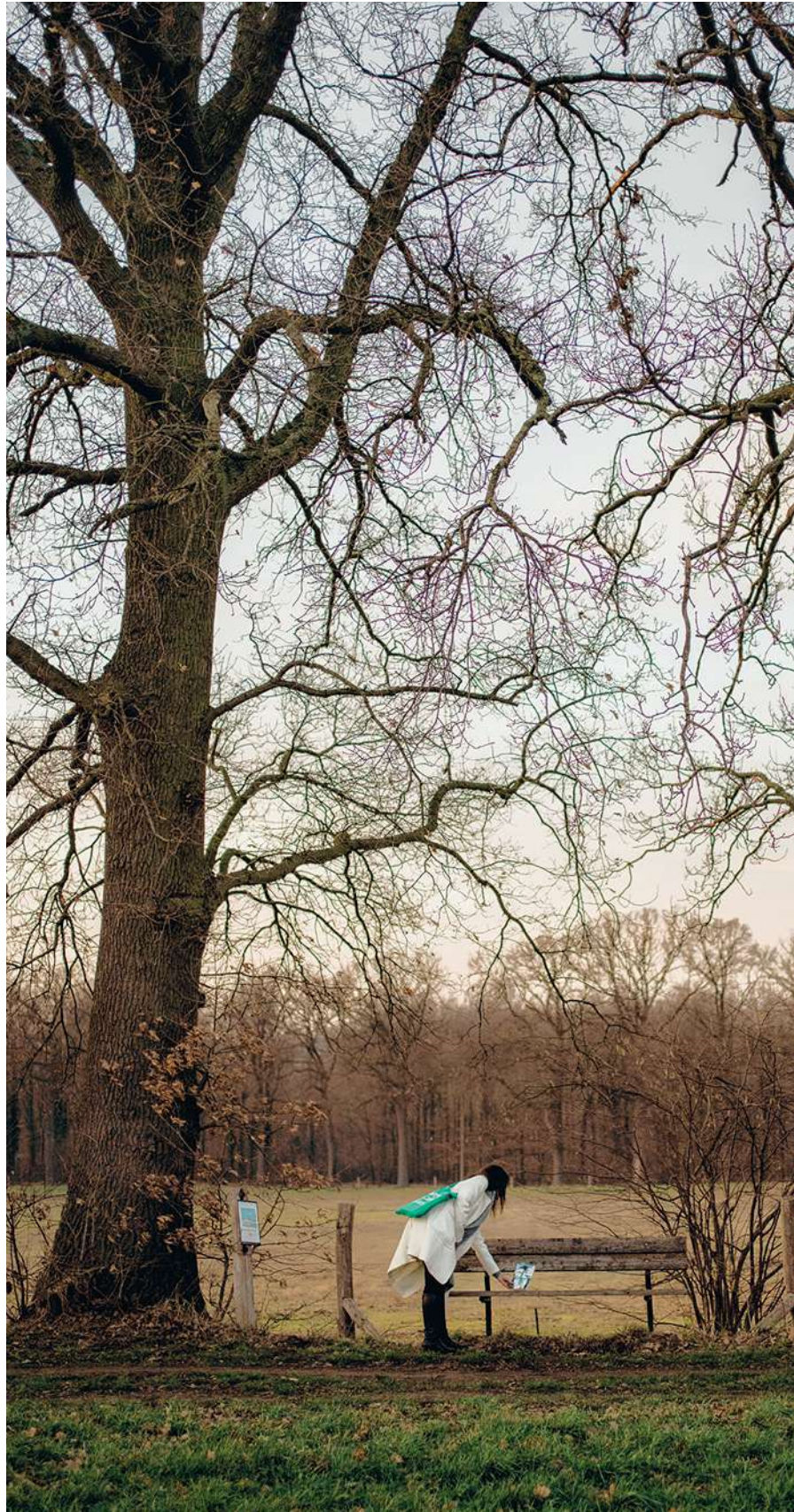

GRAAG GEDAAN

Een klein *gelukske*, dat is soms zomaar, zonder iets terug te verwachten, iets moois doen voor een onbekende. Deze drie mensen creëren momenten van geluk en verwondering voor al wie ze vinden wil. “Ik voel me soms een beetje zoals de Kerstman.”

*Tekst Melissa Janssens
Foto's Kevin Faingnaert*

BoekenFee Tineke (39) verstopt zo'n 300 boeken per jaar voor wie ze vinden wil

"Boeken zijn als vrienden"

Van kleins af aan zat ik al met mijn neus in de boeken. Lezen betekent alles voor mij. Ontsnappen naar een andere wereld, héérlijk vind ik dat. Goede boeken zijn als vrienden, ze brengen zoveel troost en zijn er altijd. Die warmte wil ik graag delen. Door boeken door te geven, krijgen ze meerdere levens.

Vorig jaar verstopte ik iets meer dan driehonderd boeken. Mijn lievelingsplek is de Kruidtuin in Leuven. Liefst plaats ik ze op ooghoogte, zoals op standbeelden en bankjes. Overal waar ik ga, neem ik een boek mee. De winkelstraat, tandarts, supermarkt, koffiebars... De keuze gaat van Agatha Christie tot Roald Dahl. Bij elk exemplaar zit een introductietekstje. Als de vinder het boek gelezen heeft, vragen we om het opnieuw te verstopten voor iemand anders. Dat mag na een dag, een jaar of zelfs langer.

Telkens als ik ergens een boek achterlaat, voel ik vlinders in de buik. Het blijft spannend, omdat het is alsof je met iets geheims bezig bent. Want om de magie te bewaren, mag je niet opvallen. Vaak blijf ik stiekem kijken, om de reactie van de vinderte te zien. Soms duurt het vijf minuten,

soms een uur. Kinderen merken het veel vaker op dan volwassenen. Eerst vertrouwen mensen het even niet. Vanuit een zekere schroom denken ze dat ze het boek niet mogen meenemen. Dat mooie dingen gewoon gebeuren, kunnen ze amper geloven. Terwijl dat net zo belangrijk is.

Boekenfee zijn heeft mijn leven mooier gemaakt. Ik sukkel met mijn gezondheid en zit weleens slecht in mijn vel. Maar deze bezigheid werkt als een tegengif tegen alle negativiteit in de wereld. *'Three hundred books, three hundred smiles'*, zoals de Londense *book fairy*-bezielster Cordelia Oxley me onlangs op het hart drukte. Iets leuks doen voor anderen bezorgt ook een gouden randje aan je eigen dag.

Boekenfeeën zijn er over de hele wereld. Sinds de lancering op 8 maart 2017, in samenwerking met Emma Watson, zijn we met meer dan negenduizend in honderd landen. Iedereen kan boekenfee zijn: mannen en oma's doen het, net als moeders met hun kinderen. We zijn ook altijd op zoek naar nieuwe feeën en naar mensen die boeken een nieuw leven willen geven.

Ik ben zo trots als een pauw om deel uit te maken van de *book fairy*-familie. Onderling hebben we veel contact. We sturen allerlei leuks naar elkaar op en dankzij hen las ik parels van boeken die ik anders nooit zou hebben ontdekt. Het zijn gelijkgestemden die mijn leven op zoveel vlakken verrijken. Ik weet zeker dat, als ik oud en versleten ben, ik nog vol trots zal zeggen dat ik een boekenfee ben."

Instagram: @bookfairies-belgium

→

Met Enchanté creëren Marie (29) en Rebekka (27) warme plekken in de stad

“Een domino-effect van positiviteit”

Marie: “Enchanté verenigt hartelijke handelaars en burgers die aan de hand van kleine gebaren iets voor elkaar willen betekenen. De 61 deelnemende handelszaken bieden gratis diensten aan, aangegeven door stickertjes op de voordeur. Solidaire gebaren, zoals mogen gebruikmaken van een schoon toilet, verbandkistje of stopcontact. Ook kun je als klant bij veel van die zaken iemand in een kwetsbare situatie trakteren op een uitgestelde dienst: een kopje koffie, warme maaltijd, kappersbeurt, concertticket... Burgers kunnen zo echt iets voor elkaar betekenen.”

Rebekka: “Dat doen ze vooral voor mensen die dak- of thuisloos zijn, of worstelen met psychische problemen. Maar de doelgroep is bewust breed gehouden, omdat we niet in hokjes willen denken. Het is niet omdat je een dak boven je hoofd hebt, dat je uit eten kunt gaan. Iedereen die er behoefte aan heeft, kan er gebruik van maken.”

Marie: “In de Vooruit, een van de Gentse hartelijke handelaars, vragen ze als er een uitgestelde koffie besteld wordt: ‘Wil je er een kopen, of een drinken?’ Fijn, want dat maakt het heerlijk laagdrempelig.”

Rebekka: “Er is geen controle. We kiezen ervoor om bewust naïef te zijn. Het project vertrouwt op de goedheid van de mens en daar zijn we, zowel bij de gevers als bij de nemers, aangenaam door verrast. We zien zelfs dat het project zorgt voor een domino-effect van positiviteit. Vandaag nog hoorden we het verhaal van een man die op straat leefde, maar nu een huis heeft gevonden en zijn leven stilaan weer op de rails krijgt. Als hij naar Gent komt, trakteert hij nu zélf uitgestelde koffies, omdat het voor hem zoveel betekende dat hij in die dakloze maanden af en toe een vriendelijk gezicht zag en een kop koffie kon drinken op een plekje dat veilig voelde.”

Marie: “Daarvoor doen we het. Doordat al deze handelszaken hun deuren openzet-

“Er is geen controle. We kiezen ervoor om bewust naïef te zijn. Het project vertrouwt op de goedheid van de mens en daar zijn we aangenaam door verrast”

ten, kunnen ze een mens onder de mensen zijn. Hun wereld is niet langer vernauwd tot sociale centra of nachtopvang. Voelen dat ze wél welkom zijn, maakt wel degelijk een verschil. In het hoofd van zowel de gevers als de nemers zien we iets veranderen. De hokjes maken ruimte voor meer zachtheid en begrip.”

Rebekka: “Toen we een jaar geleden begonnen met Enchanté vonden we elkaar meteen in de gedachte dat we de vele kansen die we als opgroeiende mens kregen, samen wilden omzetten in mogelijkheden voor iemand anders.”

Marie: “Niets geeft op het einde van de dag een beter gevoel dan je kennis en talenten inzetten voor iets goeds. Intrinsieke zingeving, daar gaat het om.”

De komende jaren duikt het Gentse project Enchanté ook op in andere Vlaamse steden. enchantevzw.be

Floor (23) vrolijkt treinritjes op met #secrettrainnotebooks

“Ik maak anderen graag blij”

In een tijd waarin we schuchter zijn tegenover onbekenden, blijven mensen op de trein vaak vluchtige passanten. Tijdens het pendelen kom je zoveel gezichten tegen dat je vergeet dat zij ook een verhaal hebben. Een vriend bracht me op het idee om treinreizigers te verbinden. Ik ging aan de slag met boekjes, om zo onbekenden op een laagdrempelige manier te leren kennen. Begin november liet ik zeven schriftjes achter, op zeven treinen. ‘*Read my first pages*’ stond op de omslag en overal schreef ik een Nederlandse, Franse en Engelse toelichting bij. Mensen mogen er alles in kwijt: een ge-

dicht, een tekening, een geheime boodschap. Of evengoed hun boodschappenlijstje, als ze net een papiertje zochten. (lacht)

Op het moment dat ik zo’n boekje achterliet, voelde ik me een beetje zoals de Kerstman. Ik bleef ook altijd op het perron staan kijken wie het vastnam. Zó spannend. De reis van de boekjes kon ik in het begin via de hashtag volgen. Alle types mensen gingen er al mee aan de slag. Af en toe krijg ik ook berichtjes van pendelaars. Een koppel stuurde me een coole collage, die ze in een van de schriftjes maakten. Momenteel zijn alle boekjes wel spoorloos. Benieuwd wat er allemaal in staat als ze weer boven water komen.

Creativiteit is zo belangrijk. Er vloeien zoveel mooie dingen uit voort. Boeken, schilderijen, muziek: ze doen je in andermans wereld stappen en zorgen voor nieuwe inzichten. Mocht de Belgische staat meer inzetten op cultuur, dan zou dat iedereen goeddoen. Ik merk dat het meer empathie in mij losmaakt en ik liever ben voor mijn medemens.

Natuurlijk werd ook ik al geconfronteerd met de donkere kant van het leven. Op mijn elfde kreeg mijn moeder kanker en gingen mijn ouders uit elkaar. In het zesde middelbaar stapte een vriend uit het leven, daar was ik een jaar lang kapot van. Maar daar leerde ik uit en nu weet ik meer over het leven.

Ik hou mij liever bezig met het positieve dan met het negatieve. Mensen hebben daar nood aan, merk ik. Zo’n twee jaar geleden begon ik op Instagram tekeningen te delen, over dagelijkse dingen. Op een luchtige manier breng ik herkenbare situaties en gedachten. Soms maak ik cartoons uit frustratie, dan haken er volgers af. Maar als ik vrolijke dingen post, regent het reacties. Dan zijn er ook mensen die zeggen: ‘Dat had ik vandaag net nodig.’ Dat mensen er iets uit halen, wat troost of een glimlach op een baaldag, is zo leuk. Ik maak anderen graag blij.” •

Instagram: @floordenil

